

Î N C H E I E R E

17 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă,

Judecătorii Vera Macinskaia, Ion Vîlcov,

judecînd chestiunea admisibilității recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Versuscom”, în pricină civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Versuscom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Alconstil” și Societății cu Răspundere Limitată „Raiffeisen Leasing” privind declararea nulității acordului adițional nr. 1 de modificare a contractelor de leasing,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2013, prin care s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Raiffeisen Leasing”, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 17 august 2012 și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată,

C O N S T A T Ă :

La 04 mai 2012 SRL „Versuscom” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Alconstil” și SRL „Raiffeisen Leasing” privind declararea nulității acordului adițional nr. 1 din data de 18 noiembrie 2011 de modificare a contractelor de leasing financiar nr. 469, 470, 474, 475, 476 din 07 septembrie 2010.

În motivarea acțiunii, SRL „Versuscom” a invocat că, aproximativ în primăvara anului 2011, între SRL „Versuscom” și SRL „Alconstil” s-au instituit relații comerciale. Dat fiind faptul, că SRL „Versuscom” era o întreprindere nou formată, ea deseori apela la ajutorul SRL „Alconstil” în activitatea sa, la încheierea contractelor de vânzare-cumpărare, intermedierea între alte persoane juridice ș.a., în acest sens, în toamna anului 2011, s-a acumulat o datorie semnificativă a reclamantului, ce a avut ca origine și alte raporturi obligaționale, în care el era debitor, iar SRL „Alconstil” (în raportul juridic actual de obligație, este deja

debitor), era creditor în acele relații. Din acel moment, SRL „Versuscom” la indicația debitorului și în contul stingerii datoriei sale, prelua asupra sa unele datorii existente față de pîrît.

Menționează, SRL „Versuscom” că, în luna noiembrie 2011, directorul SRL „Alconstil”, d-l Nenescu Vasile, a solicitat efectuarea unor transferuri în adresa unui alt creditor al său - SRL „Raiffeisen Leasing”. Totodată, el a propus încheierea unui acord adițional pentru simplificarea procedurii și evidenței contabile pentru transferuri bănești, efectuate în adresa creditorului său. Reieșind din faptul că conlucrarea lor la acel moment avea un caracter reciproc, a fost verificată de un timp și bazată pe încredere decentă, SRL „Versuscom”, a eliberat directorului SRL „Alconstil”, d-lui Nenescu Vasile, o procură, prin care l-a împuternicit să semneze în vederea acestei înțelegeri acorduri adiționale la contractele de leasing cu SRL „Raiffeisen Leasing”.

Indică, SRL „Versuscom” că, nici prin promisiunile sale, nici acțiunile sale, nici prin procura eliberată d-lui Nenescu Vasile, la data 17 noiembrie 2011, nu a intenționat să meargă și să preia absolut toate datoriile SRL „Alconstil”, mai mult ca atât și să devină fidejutor al ei. Această temă măcar fost atinsă în cadrul negocierilor între SRL „Versuscom” și SRL „Alconstil”. Chiar însuși faptul devenirii fidejutorului a fost ascuns un timp lung față SRL „Versuscom”. La adresările SRL „Versuscom” către SRL „Alconstil” de a prezenta acest acord adițional, primea refuzuri nemotivate, cum ar fi lipsa lui în original, imposibilitatea de a-l găsi, lipsa de timp ș.a. Rezultă, că directorul SRL „Alconstil”, d-l Nenescu Vasile, intenționat, utilizînd manopere viclene, i-a indus în eroare, pentru a determina să încheie acest act juridic. De regulă, achitarea pentru SRL „Alconstil” se face printr-un contract de preluare a datoriei, care se încheia pe fiecare sumă transferată în parte, ce unele incomodități contabilității SRL „Versuscom”, care era obligată să colecteze semnăturile celor trei părți. Acest lucru era o mare bătaie de cap pentru reclamant. În cazul dat, SRL „Alconstil” i-a convins că există o posibilitate prin evidență contabilă să fie mult mai simplificată și care nu necesită perfectarea unui număr mare de acte, ci doar un singur acord pentru toate posibilele transferuri în viitor. Aceste convingeri au fost determinate pentru eliberarea procurii de a încheia Acorduri adiționale. Deci, acest act juridic a fost determinat de a fi încheiat prin comportament: dolosiv și viclean din partea directorului SRL „Alconstil”, d-l Nenescu Vasile.

Consideră SRL „Versuscom” că acordul adițional nr. 1 de modificare a contractelor de leasing financiar, este ilegal, deoarece pîrîtul a utilizat cu rea credință împuternicirile de reprezentare, contrar prevederilor art. 246 și 249-2 Cod civil.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 17 august 2012, s-a admis cererea de chemare în judecată și s-a declarat nul acordul adițional nr. 2 din data de 18 noiembrie 2011 de modificare a contractelor de leasing financiar nr. 469, 470, 474, 475, 476 din 07 septembrie 2010 încheiat între SRL „Alconstil” și SRL „Raiffeisen Leasing” ca fiind încheiat prin dol.

Curtea de Apel Bălți prin decizia din 21 februarie 2013, a admis apelul declarat, a casat hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 17 august 2012 și a pronunțat o hotărîre nouă prin care s-a respins cererea de chemare în judecată.

La 26 aprilie 2013, SRL „Versuscom” a înaintat cerere de recurs solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2013, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Rîșcani din 17 august 2012.

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că, Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia la 21 februarie 2013 și a fost recepționată de către SRL „Versuscom” la 06 martie 2013. Iar, cererea de recurs a fost depusă la 26 aprilie 2013, fiind depusă în termen.

Drept temei ale recursului înaintat, s-a invocat că, concluziile instanței de apel sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Verificînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „Versuscom” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată, SRL „Versuscom”, a invocat că, concluziile primei instanțe și a instanței de apel sînt în contradicție cu circumstanțele pricinii, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material. Însă, nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinînd cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Iar, alin. (4) al aceluiaș articol, stipulează că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, în conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC al RM și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererii de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursul înaintat de SRL „Versuscom” împotriva deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC al RM.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 432, 433, 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată “Versuscom”, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2013, în pricină civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Versuscom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Alconstil” și Societății cu Răspundere Limitată „Raiffeisen Leasing” privind declararea nulității acordului adițional nr. 1 de modificare a contractelor de leasing.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte

Valeriu Doagă

Judecător

Vera Macinskaia

Judecător

Ion Vîlcov